

PETER MARQUANT

Obres 1992 - 2003

PETER **MARQUANT**

Obres 1992 - 2003

Crèdits

Exposició

Comissari:
Coordinació:

Joan Carles Gomis
Antoni Vicens Massot
Ramon Molina

Catàleg

Disseny: Joan Carles Gomis
Fotografies obres: Joan-Ramon Bonet
Fotografia artista: Herbert Fidler
Textos: Wolfgang Fleischer
Textos: Alfons López-Olivas
Traducció: Hartmut Bostmann
Revisió textos: Assessoria lingüística de
l'Ajuntament de Manacor

Impress a Imprenta Muro
Dipòsit legal: PM 1004/2003

Portada: **Flors**, 2000
Trem damunt tauler
75 x 45 cm

PETER **MARQUANT**

Obres 1992 - 2003

Els anys de la seva formació a Àustria, el pintor Peter Marquant desen-volupà i després perfeccionà un abstracció d'una escriptura molt personal; però la seva transformació artística mai l'allunyà massa de l'objecte, conservant sempre una certa afinitat.

En el nou ambient de Mallorca, va sentir que els seus mètodes ja dominats el limitaven i arribà a una alliberació molt més ampla, que li va permetre passar la frontera entre figuració i abstracció ambdues direccions a la vegada i en el mateix quadre, unint així la seva fantasia amb un rigorós compliment dels preceptes artístics, com si tot aquest joc fos la constatació de que solament la serietat del pintor li permet crear alegria a la seva obra.

Wolfgang Fleischer

Durante los años de su formación en Austria, el pintor Peter Marquant desarrolló después perfeccionó una abstracción de una escritura muy personal; pero su transformación artística nunca le alejó demasiado del objeto, conservando siempre cierta afinidad.

En el nuevo ambiente de Mallorca, sintió que sus métodos ya dominados le limitaban y llegó a una liberación mucho más amplia, que le permitió pasar la frontera entre figuración y abstracción en ambas direcciones a la vez y en el mismo cuadro, uniendo así su fantasía con un riguroso cumplimiento de los preceptos artísticos, como si todo ese juego fuera la constatación de que solamente la seriedad del pintor le permite crear alegría a su obra.

Wolfgang Fleischer

Fins a la seva darrera exposició fa tot just dos anys, un mode d'abstracció expressiva fou pràcticament el distintiu de Peter Marquant. Malgrat tot, a uns collages queden de relleu els intents de l'artista per a dissoldre aquest hàbit. Va suposar un gran esforç desfer-se d'aquest costum de caràcter quasi obligatori. La continuació més evident dels seus treballs anteriors es manifesta als quadres del mar resplendent. Encara que mostrant una determinació formal mitjançant la divisió endistintes àrees, deixen patent que el seu origen ja no correspon a una relació amb la natura.

La fragmentació en àrees, segurament desenvolupada als collages anteriors, determina ara gran part dels seus treballs més recents. En el fons representa una alliberació. Dins de les àrees poden col.loçarse motius anteriors -si bé, més difícilment identificables-, com una flor dins gerro.. Però també apareixen formes que ja no són el resultat d'un procés continu d'abstracció aplicat sobre continguts originàriament concrets. Els signes a mode de fórmula i també els cercles, amb un estrany efecte màgic, són elements d'un mode expressiu que anteriorment sí guardaven relació amb la natura, però que malgrat tot han evolucionat de forma independent. Ara es col.loquen de forma indivi-dual a les àrees, establint amb aquestes unes relacions més lliures entre sí. Una lògica continuació d'aquest procediment consisteix en la creació de contextos encara més complexos en torn a les mateixes característiques, expandint-se a través d'uns quants llenços contigus. Tres nous quadres -per primera vegada utilitzant pintures pigmentaries preparades amb cola, l'estímul del qual, tant a nivell tècnic com cromàtic, tindrà assegurat el seu efecte a la realització- demostren com aquest llenguatge formal independentzat torna a reunir-se en composicions concloses.

En resum, pareix quelcom propi de Peter Marquant el fet de que, partint de les possibilitats que va descobrint, s'interessi per més d'un camí i que també en desenvolupi més d'un. Perquè malgrat tot no ha baixat la seva fascinació pels collages. En part han guanyat en quant a la seva exactitud formal, i la seva estructura ha ampliat la seva variació i riquesa. Introduir aquestes inspiracions directament a la pintura, sense passar necessàriament pel collage, condueix a una pintura d'una amplitud creativa quasi èpica, desconeguda fins el moment, amb infinitat de detalls inmersos en uns impressionants canvis rítmics. Una obra que condueix la mirada buida cap a vies cada cop més distintes, com si narraren unes històries interminables, independentment de la impossibilitat de traduir-les del medi de la pintura a altres llengües distintes.

En aquest sentit, l'obra recent s'ergeix en l'indicador més idoni de les llibertats tan visiblement ampliades a la pintura de Peter Marquant.

Wolfgang Fleischer
(traducció de Hartmut Bostmann)

LAS PUBERTADES DE PETER MARQUANT

Hasta su última exposición hace apenas dos años, un modo de abstracción expresiva fue prácticamente el distintivo de Peter Marquant. Sin embargo, en unos collages quedan de relieve los intentos del artista para disolver este hábito. Significó un gran esfuerzo deshacerse de esta costumbre de carácter casi obligatorio. La continuación más evidente de sus trabajos anteriores se manifiesta en los cuadros del mar resplandeciente. Aunque mostrando una determinación formal mediante la división en distintas áreas, dejan patente que su origen ya no corresponde a una relación con la naturaleza.

La fragmentación en áreas, seguramente desarrollada en los collages anteriores, determina ahora gran parte de sus trabajos más recientes. En el fondo representa una liberación. Dentro de las áreas pueden colocarse motivos anteriores-si bien, más difícilmente identificables-, como una flor en un jarrón. Pero también aparecen formas que ya no son el resultado de un proceso continuo de abstracción aplicado sobre contenidos originariamente concretos. Los signos a modo de fórmula y también los círculos, con un extraño efecto mágico, son elementos de un modo expresivo que anteriormente sí guardaban relación con la naturaleza, pero que sin embargo han evolucionado de forma independiente. Ahora se colocan de forma individual en las áreas, estableciendo junto a éstas unas relaciones más libres entre sí. Una lógica continuación de este procedimiento consiste en la creación de contextos todavía más complejos en torno a las mismas características, expandiéndose a través de unos cuantos lienzos contiguos. Tres nuevos cuadros -por primera vez utilizando pinturas pigmentarias preparadas con cola, cuyo estímulo, tanto a nivel técnico como cromático, tendrá asegurado su efecto en la realización- demuestran cómo este lenguaje formal independizado vuelve a reunirse en composiciones concluidas.

En resumen, parece algo propio de Peter Marquant el hecho de que, partiendo de las posibilidades que va descubriendo, se interese por más de un camino y que también desarrolle más de uno. Porque a pesar de todo no ha descendido su fascinación por los collages. En parte han gando en cuanto a su exactitud formal, y su estructura ha ampliado su variación y riqueza. Introducir estas inspiraciones directamente en la pintura, sin pasar necesariamente por el collage, conduce a una pintura de una amplitud casi épica, desconocida hasta el momento, con infinidad de detalles inmersos en unos impresionantes cambios ritmicos. Una obra que conduce la mirada hacia vías cada vez distintas, como si narraran unas historias interminables, independientemente de la imposibilidad de traducirlas del medio de la pintura a otras lenguas distintas.

En este sentido, la obra reciente se erige en el indicador más idóneo de las libertades tan visiblemente ampliadas en la pintura de Peter Marquant.

Wolfgang Fleischer

(traducción de Hartmut Botzmann)

Austria no tiene ninguna salida al mar; la tuvo a través de la melancólica y decadente Trieste, pero ya no la tiene. Peter Marquant, a pesar de no haberse sentido nunca austriaco, y, sí, en cambio muy vienesés, hacía sus primeros viajes hacia los azules del mediterráneo en furgoneta, atravesando toda Europa, escuchando a los Rollings y a Dylan, cargado de pinceles, óleos y telas; embarcaba en Barcelona y llegaba en barco a la isla; quizás aún no sabía que estaba dejando atrás su primera pubertad y el aprendizaje en la Escuela de Arte de Viena, marcado por sus maestros Mikl y Hollega. Éste animaba las clases en la academia con audiciones del barroco, especialmente J.S.Bach, y no aceptaba ningún estilo musical posterior al jazz, L'ouis Armstrong marcaba su límite de soportabilidad, cuentan que rompió en clase, en un acceso de rabia, un disco de Jimy Hendrix; su estilo de vida es, aún hoy, monacal, pinta retirado en las montañas es un taller espartano desde donde es capaz de animar a sus alumnos hacia el autodescubrimiento y la investigación. Peter Marquant pasó algún invierno bajo su protección en las frialdades blancas de las montañas austriacas leyendo Voltaire y a todos los clásicos; éstos son los paisajes de su primera exposición de 1978 y, frente a la abstracción luminosa del maestro, Marquant se expresará con colores sucios y oscuros, son primeros planos hechos con trazos gruesos como de caligrafía zen que abren el espacio a claridades lejanas como de mañana y nubes pasajeras. El paisajismo será a partir de ahora una constante durante toda su obra.

Y el pintor llega a la isla azul. Aquí empieza su segunda pubertad desenfadada, llena de luz, de Sol, de vida; son las vivencias de Ca's Concos y el Esportiu donde se reunían los últimos hippies y, más tarde, dels Llombards y des Poas, la antigua vaquería convertida en casa y taller que lo acogerá. Son testimonio las algas del Caló del Moro y los hinojos marinos de s'Almunia, del joven artista que con su caballete pinta con colores claros y felices desde la costa, los acantilados recordados que fueron un tiempo refugio de contrabandistas: nueva vida, nuevos amigos. Celebration. Poco a poco su obra derivará hacia la abstracción, colores más telúricos compuestos a veces en cuadros donde se sobrepone alguna forma elíptica como de ojos, que podría insinuar peces o cipreses. Más tarde el pintor trabajará con elementos marinos que incorpora directamente a las obras, dibujará a contrapincel sobre telas tapizadas de arena; los materiales que hasta ahora eran testimonio, se hacen protagonistas; encontramos flores extrañas que parecen bailar o conversar, hechas de un solo trazo, en ocasiones sobre maderas. Simplicidad, felicidad.

El pintor se encuentra hoy en su tercera pubertad, la isla ha cambiado mucho desde que llegó, no es un paraíso homérico, los paisajes han sido muchas veces violentados, Viena ya no está lejos, todo se ha ido uniformando en este tiempo, las plazas se asemejan a las de cualquier otro pueblo europeo, todo es correcto, más higiénico, menos verdadero, más postizo. Y, aún así, el pintor alza la cabeza.

y mira asombrado los irisados colores de la puesta de sol o las lucecitas únicas de los cometas en las noches de verano o los rubores del vino, del mar o las piedras secas colocadas en su orden exacto y sabe celebrarlo una vez más, solo o con los amigos entrañables, y su cuerpo escueto y simple se llena de agradecimiento por la vida. No tenemos obra pictórica de esta tercera pubertad, su última obra es una casa-taller nueva en el Cap des Moro, que nunca será completamente suya, y muchos proyectos, muchas historias. Celebration.

Alfons López-Olivas

Sta. Catalina, 26 de Febrero de 2003

LES PUBERTATS DE PETER MARQUANT

Austria no té cap sortida a la mar, la va tenir a través de la melangiosa i decadent Trieste, però ja no la té. Peter Marquant, encara que no s'ha sentit mai austriac, i, sí, en canvi, molt vienés, feia els seus primers viatges cap a les blavors de la mediterrànea en furgineta, travessant tota Europa, escoltant els Rollings i Dylan, carregat de pinzell, olis i teles; embaracaba a Barcelona i arribava en vaixell a l'illa; pot ser encara no sabia que estava deixant enrera la seva primera pubertat i l'aprenentatge a l'Escola d'Art de Viena, marcat pels seus mestres Mikl i Hollega. Aquest animava les classes a l'academia amb audicions del barroc, especialment J.S.Bach, i no acceptava cap estil musical posterior al jazz, Louis Armstrong marcava el seu límit de soporabilitat, conten que rompé a classe, en un accés de ràbia, un disc del Jimi Hendrix; el seu estil de vida és, encara avui, monacal, pinta retirat a les muntanyes a un taller espàrtà des d'on és capaç d'animer els seus alumnes cap a l'autodescobriment i la investigació. Peter Marquant passà algun hivern baix la seva protecció a les fredors blanques de les muntanyes austriques llegint Voltaire i tots els clàssics; aquests són els paisatges de la seva primera exposició de 1978 i, en front de l'abstracció lluminosa del mestre, Marquant s'expressarà amb colors bruts i foscos, són primers plans fets en traços groixuts com de caligrafia zen que obrin l'espai a clarors llunyanes com de demà i núvols passatgers. El paisatgisme serà a partir d'ara una constant durant totaq la seva obra.

I el pintor arriba a l'illa blava. Aquí comença la seva segona pubertat desenfadada, plena de llum, de Sol, de vida, són les vivències de Ca's Concos i l'Espotiu on es reunien els darrers hippies i, més tard, dels Llombards i des Poas, l'antiga vaqueria convertida en casa taller que l'acollirà. Són testimonis les algues del Caló del Moro i els fonolls marins de s'Almunia, del jove artista que amb el seu cavallet pinta amb colors clars i feliços des de la costa, els penyassegats voltaners que foren un temps refugi de contrabandistes: nova vida, nous amics. Celebration.

Poc a poc la seva obra derivarà cap a l'abstracció, colors més telúrics composts de vegades en quadres on es sobreposa alguna forma elíptica com a d'ulls, que podrien insinuar peixos o ciprells. Més trad el pintor treballarà amb elements marins que incorpora directament a les obres, dibuixarà a contrapinzell sobre teles tapçades d'arena; els materials que fins ara eren testimoni, es fan protagonistes; hi trobam flors estranyes que pareixen ballar o conversar, fetes es un sol traç, de vegades sobre fustes. Simplicitat, felicitat.

El pintor es troba avui a la seva tercera pubertat, l'illa ha canviat molt des que arribà, no és un paradís homèric, els paisatges han estat moltes de vegades violentats, Viena ja no és lluny, tot s'ha anat uniformant en aquest temps, les places s'assemblen a les de qualsevol altra poble europeu, tot és correcte, més higiènic, menys vertader, més postís. I, encara així, el pintor alça el cap i mira estorat els

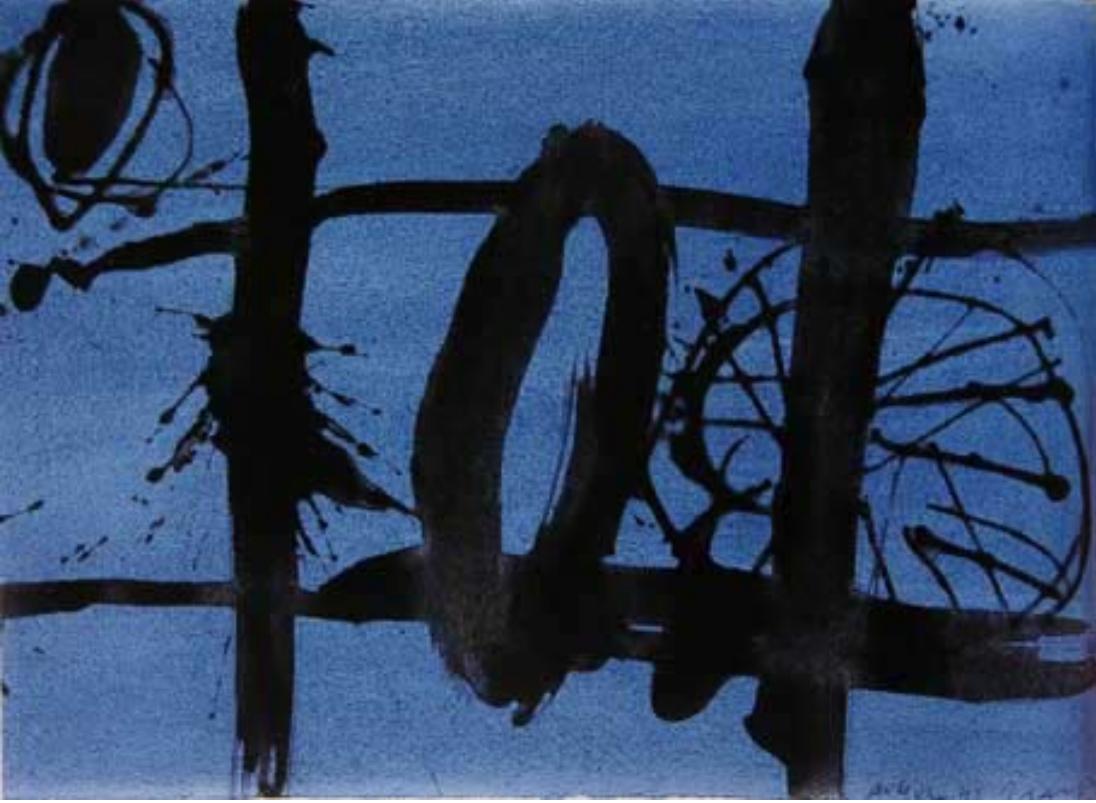
irisats colors de la posta de sol o els llumets únics dels estels en els vespres d'estiu o les vermellors de vi de la mar o les pedres seques col·locades en els seu ordre exacte i sap celebrar-ho una vegada més, tot sol o amb els amics entranyables, i el seu cos es-cuet i simple s'ompl d'agraïment per la vida. No tenim obra pictòrica d'aquesta tercera pubertat, la seva darrera obra és una casa-taller nova al Cap des Moro, que mai no serà completament seva, i molts de projectes, moltes d'històries. Celebration.

Alfons López-Olivas

Sta. Catalina, 26 de febrer de 2003

Obres

CATÀLEG

Flors. 2000

Tremp damunt tauler
70 x 45 cm
(Portada)

Sense títol. 1992

Tècnica mixta damunt tela
195 x 270 cm
(Pàg 13)

Sense títol. 1992

Tremp damunt paper
33 x 50 cm
(Collecció Julien Meunié)
(Pàg 14)

Sense títol. 1998

Tremp damunt paper
76 x 57 cm
(Pàg 15)

Black is black. 2000

Tècnica mixta damunt tela
45 x 420 cm
(Pàg 16)

Sense títol (fragment). 1999

Tremp damunt tela
200 x 500 cm
(Pàg 18)

Sense títol. 1992

Tremp damunt tela
82 x 509 cm
(Pàg 20)

Sense títol. 1996

Tremp damunt paper
56 x 76 cm
(Pàg 22)

Natura morta. 1997

Acrílic i arena damunt tauler
80 x 90 cm
(Pàg 24)

PETER MARQUANT

1954 Neix a Viena.
197-81 Estudia a l'Acadèmia de Belles Arts de Viena, sota la direcció de Hollegha i Mikl.
Actualment alterna la seva residència entre Viena i Mallorca.

Exposicions individuals:

- 1978 Ballgasse, antigua Galeria Schapira und Beck, Viena, Austria.
1980 Galeria Heike Curtze, Viena, Austria.
1983 Galeria Heike Curtze, Viena, Austria.
1985 Galeria Würthle, Viena, Austria.
1988 Galeria Würthle, Viena, Austria.
1991 Galeria Würthle, Viena, Austria.
1992 Galeria Rhomberg, Innsbruck, Austria.
1994 Palais Rohan, Viena, Austria.
Galeria Schloss Puchheim, Austria.
1996 Galeria Thiele, Linz, Austria.
1998 Galeria Ariadne, Viena, Austria.
1999 Galeria Rhomberg, Innsbruck, Austria.
Galeria Thiele, Linz, Austria.
Galeria Nicole Buck, Estrasburg, França.
2000 Galeria Walsch, Viena, Austria.
Galeria Leonhard, Graz, Austria.
2001 Galeria Espai, C'as Concos, Mallorca.
2003 "Peter Marquant". Obres 1992-2003". Torre de ses Puntes, Manacor, Mallorca.

Exposicions col.lectives:

- 1981 Fira Internacional d'Art, Colònia.
Galeria Heike Curtze, Viena, Austria.
1982 Biennal de París.
1983 Museu del segle Vint, "Simplemente buena pintura", Viena, Austria.
1987 Fira Internacional d'Art, Basilea, Suïssa, Galeria Würthle, Viena.
1990 Fira Internacional d'Art, ARCO 90, Madrid, Galeria Würthle, Viena.
1991 Fira Internacional d'Art, ART 22, Basilea, Suïssa, Galeria Würthle, Viena.
1993 Fira Internacional d'Art, 24, Basilea, Suïssa, Galeria Würthle, Viena.
1995 Galeria Kunstmann, C'as Concos, Mallorca.
1996 "Abstraccions. Pintura no figurativa a les Illes Balears", sa Llonja, Palma.
Kunst Wien 96, Viena, Austria.
1997 S'Església Vella, Calonge, Mallorca.
"HerbstZeitLose", Galeria Ariadne, Viena, Austria.
"Weihnachtsspaziergang", Galeria Ariadne, Viena, Austria.
1998 Kunstverein Schloss Hollenburg, Niederösterreich, Àustria.
1999 Galeria Espai, C'as Concos, Mallorca.

ITINERÀNCIA

Torre de ses Puntes. **Manacor**

Centre Cultural. **Felanitx**

Museu d'Art Contemporani. **Sa pobra**

Can Manresa. **Santanyí**